

# Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία και Ρωμαϊκή Αὐτοκρατορία

του Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου Ἱεροθέου



Μεγάλη συμμετοχή στήν ἔκφραση ὅλου αὐτοῦ τοῦ οἰκουμενικοῦ καὶ πολιτισμένου τρόπου ζωῆς εἶχε ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μέ τήν ἀποκαλυπτική ἀλήθεια, ὅπως ἐκφραζόταν στά πρόσωπα τῶν θεουμένων ἁγίων.

Κατ' ἀρχάς ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία πού διαφέρει σαφῶς ἀπό τό μονοκρατορικό σύστημα διοικήσεως τῆς παπικῆς «Ἐκκλησίας», διότι διακρίνεται ἀπό τήν ἀρχή τῆς συνοδικότητας, προσέλαβε τό διοικητικό σύστημα διαιρέσεως τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας καί ἐπομένως τό σύστημα διοικήσεώς της εἶναι καθαρά συνοδικό. Στίς ὑπαρχίες τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους ὀρίσθηκε τό Πατριαρχικό σύστημα διοικήσεως, στίς ἐπαρχίες ὀρίσθηκε τό Μητροπολιτικό σύστημα διοικήσεως.

Ἀλλά ἐκεῖνο πού ἔχει μεγάλη σημασία δέν εἶναι μόνον τό ἐξωτερικό σύστημα διοικήσεως, πού διακρίνεται ἀπό τήν αὐτονομία, ἀλλά καί ὁ τρόπος ζωῆς καί πολιτείας τῶν Χριστιανῶν, τό ὄραμα πού εἶχε κάθε Χριστιανός πολίτης τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους. Βάση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καί τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας ἦταν οἱ θεούμενοι ἅγιοι, πού ζοῦσαν τήν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ καί ὑπῆρξαν τό εἰκονογραφημένο Εὐαγγέλιο.

Εἶναι γνωστόν ὅτι ἡ βάση τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας εἶναι ὁ θεραπευτικός της χαρακτήρας. Ὁ ἄνθρωπος μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ πρέπει νά μετατρέψη τήν ἰδιοτελή ἀγάπη σέ ἀνιδιοτελή ἀγάπη, τήν φιλαυτία νά τήν κάνει φιλοθεΐα καί φιλανθρωπία. Οἱ Ἐνορίες καί τά Μοναστήρια λειτουργοῦσαν ὡς θεραπευτικές κοινότητες. Ὁ ἄνθρωπος θεραπευόμενος καθί-

σταται παράγων κοινωνικός καί λύει πολλά προβλήματα έσωτερικά, κοινωνικά καί οικολογικά. Επίσης ή έσχατολογική προσδοκία τής Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, πού ἦταν ὁ κύριος στόχος τῶν Χριστιανῶν, ἔδινε ἄλλη προοπτική στήν κοινωνική ζωή. Τελικά εἶναι φανερό ὅτι οἱ θεσμοί μποροῦν νά λειτουργοῦν καλά, ὅταν τό περιεχόμενό τους εἶναι ὑπαρξιακό, πνευματικό, ἰσορροπημένο.

Όλοι ἀναγνωρίζουν τήν σημαντική προσφορά τής Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στήν διατήρηση γιά χίλια ἑκατό χρόνια τοῦ μεγαλείου τής Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας.